

[Hagen Hagensen.]

Jeg skal derfor kun knytte nogle ganske enkelte yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Den første skal være, at det er en sag, der trænger sig på, og som vi derfor må se at få løst, hvorfor det nok vil være klogt ikke at tage alt for mange yderligere forhold med ind i udvalgsbehandlingen og i den forbindelse i hvert fald ikke give os til i større omfang at reformere retsplejeloven, hvor meget der måske end kunne trænges til det på enkelte punkter.

Vi kan nemt enes om, at grænsen for landsretsbehandling bør forhøjes, og der opstår heller ingen problemer, så vidt jeg kan se, ved at lade erstatningssager vedrørende færdselsforhold behandle ved underretten. Derimod kunne der nok være grund til — og der er allerede gjort bemærkninger herom af tidligere ordførere — at tage en drøftelse om de sager, der opstår mellem private arbejdsgivere og deres ansatte, nemlig deres ansatte forstået både i den ret vidde betydning, det har, og måske også den noget indsnævrede betydning. Det må nok drøftes, hvorfor der skal være forskel på, om man er ledende medarbejder i et firma eller en budcentral, der har et mere løst entrepriseforhold til virksomheden. Det skal vi nok kigge noget nærmere på, og der foreligger da også allerede tilkendegivelser fra kyndig side i advokat kredse om, at man nok bør se på dette forhold.

Dernæst skal jeg blot sige — og her er jeg ganske i overensstemmelse med hr. Gudme — at når der er tale om tilføjelsen, der er sket i § 2, stk. 2, bliver det nødvendigt nærmere at undersøge og overveje, om det er rimeligt, at sager, der forventedes behandlet ved landsretten, nu skal behandles for et andet forum. Der kan være en lang række forhold, der gør sig gældende, også den ankeadgang, der er, og jeg er fuldt ud enig i min i dobbelt forstand kollega, hr. Gudmes, bemærkninger om, at vi skal have klaret prøvesagsproblemet. Men i hvert fald er én ting givet: for at aflaste retterne og for at fremme en fornuftig og hurtig retspleje her i landet bør lovforslaget fremmes, og vi vil medvirke under udvalgsbehandlingen hertil.

Ebba Strange (SF):

Da dette lovforslag sidst var til første

behandling, udtalte mit partis ordfører, hr. Poul Dam, bekymring over de ændringer i retsplejeloven, der her var tale om. Jeg vil gerne gentage de bekymringer, hr. Poul Dam dengang gav udtryk for, men tilføje, at også vi er godt tilfreds med, at ændringerne med hensyn til færdselsloven er udgået, og at det nu kun er de ændringer til retsplejeloven, der stod i det gamle lovforslag, vi skal arbejde videre med.

Vi har forståelse for, at der er behov for at nedsætte berammelsestiderne ved landsretterne, men vi er bekymrede med hensyn til den meget drastiske forhøjelse af beløbsrammen. Vi er klar over, at det er rimeligt med en vis forhøjelse, men synes, at forhøjelsen fra 10.000 til 30.000 kr. er meget stor.

Ligeledes nærer jeg også bekymring ved, som det er kommet til udtryk fra andre ordførere, at sager, der opstår af forholdet mellem private arbejdsgivere og deres ansatte, ikke mere skal kunne behandles ved landsretten. Men vi vil gerne fortsætte arbejdet i udvalget og medvirke til at få opklaret de problemer, der endnu er, og medvirke til lovforslagets videre behandling.

Honoré (KrF):

Også vi vil gerne lette landsretternes arbejde, og vi kan derfor gå ind for størstedelen af dette lovforslag. Vi er godt klar over, at der er en hel del problemer, som også er blevet nævnt af de tidligere talere, og jeg vil henviser til, hvad vores ordfører udtalte, da spørgsmålet var til første behandling i november.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg takker for den tilslutning, der er givet til lovforslaget fra samtlige ordførere, selv om der har været betænkeligheder af forskellig art.

Om det ene forhold, de private arbejdsgivers og deres ansattes forhold, vil jeg gerne med det samme sige, at jeg har samme holdning som min forgænger til dette spørgsmål. Hvis der er enighed i retsudvalget, er jeg parat til at trække dette forslag ud. Jeg har den opfattelse, at det er så få sager, det drejer sig om, at man af hensyn til lettelse af landsretternes arbejde i hvert fald ikke behøver at opretholde det, og da der i øvrigt er andre forhold at tage i betragtning, skal jeg stille mig meget positivt over for dette.